

ČESKOBRATRSKÁ
CÍRKEV EVANGELICKÁ
FARNÍ SBOR V BRNĚ I

Výroční zpráva 2025

Obsah

Kontaktní údaje	4	Ostatní	
Statistické údaje	4	Významné události a mimořádná sborová setkání (ekumena, Noc kostelů, průvodci)	24
Úvodem	5	Noc kostelů v Brně	29
Charakteristika	6	Brno a jeho chrámy	29
Neděle		Křesťanská služba	31
Bohoslužby	7	Letní středisko biblických kurzů	
Varhaníci	8	Blažkov	32
Bohoslužby pro děti (nedělní škola)	9	Partnerský sbor	34
Kazatelská stanice Újezd u Brna- -Rychmanov	9	Voda s konfirmandy a dorostem	36
Pondělí		Malý Prater	37
Pěvecký sbor Kůrovec	11	Letní rodinný pobyt na Blažkově	38
YESle	12	Tábor YMCA v Pusté Rybné	40
Úterý		Veřejná prezentace	41
Modlitební setkání	12	Spolupráce	41
Biblické hodiny pro dospělé	13	Podíl sboru na životě církve a seniorátu	42
Mezičas	14	Hospodaření	
Učitelé nedělní školy	14	Sborové finance	43
Středa		Salár	43
Kavárnička	14	Správa sborových budov	45
Dorost	16	Správa sboru	
Mládež	16	Staršovstvo	46
Kurzy Alfa a Beta	16	Zaměstnanci	48
Čtvrtek		Pastorační IT bratr z kanceláře .	48
Klub otevřených dveří	18	Farář	57
Setkání v Ovečce	19	Farářka	59
Biblické hodiny pro děti	21	Závěrem	
Příprava ke konfirmaci	22	Poděkování	61
Čtvrtek!	23		

Kontaktní údaje

Farní sbor ČCE v Brně I
Opletalova 6, 602 00 Brno
IČO: 49467964, DIČ: CZ49467964
e-mail: sbor@cervenykostel.cz
telefon do farní kanceláře: 542 211 453
web: cervenykostel.cz
číslo bankovního účtu: 2302755010/2010
statutární zástupci: Ondřej Macek (farář),
Petr Zukal (kurátor)
faráři: Ondřej Macek, Iva Květonová
pastorační pracovník: Jakub Marek

Statistické údaje

V roce 2025 se konalo 6 pohřbů, 10 křtů. Do sboru vstoupili 2 lidé. Naši kazatelé požehnali 13 párům. 192 lidí podpořilo sbor salárem. Dostali jsme finanční dary od 57 nečlenů sboru. K 31. prosinci 2025 evidoval sbor 895 členů.

Úvodem

V této zprávě připomínáme nejdůležitější pravidelná, mimořádná i příležitostná setkání, události a akce, které se konaly v našem sboru v roce 2025, a předkládáme informace o jeho hospodaření. Zároveň si uvědomujeme, že život církve nelze zcela vystihnout slovy a čísly.

Charakteristika

Posláním našeho sboru je být otevřeným společenstvím, v němž se žije a zaznívá radostná zpráva o Ježíši Kristu. Chceme spoluutvářet dobré místo, kam lidé mohou přijít i zůstat, kde nacházejí přijetí, podporu a povzbuzení. Místo, kde se k člověku, k jeho projevům víry v Boha, otázkám i potřebám přistupuje s respektem. Místo radostných příležitostí k hledání božích způsobů, orientace v životě i ve světě, k setkáním napříč věkovými skupinami i k seberealizaci.

Farní sbor Českobratrské církve evangelické v Brně I vznikl v roce 1906. Evangelíci v Brně se však začali scházet již po vydání tolerančních patentů císaře Josefa II. (1781) a od roku 1882 působili jako kazatelská stanice nosislavského sboru.

V současnosti je FS ČCE v Brně I živým farním sborem, v němž jsou zastoupeny a aktivně působí všechny generace. Zároveň se v něm, jak doufáme, otevírá prostor pro různé podoby zbožnosti.

Posláním sboru je sdílet biblicky zakotvenou křesťanskou víru, lásku a naději, inspirovat lidi k prohlubování duchovního života a zároveň je posilovat a motivovat pro život jako celek.

Kromě nedělních dopoledních bohoslužeb se ve sboru konají pravidelné biblické hodiny pro dospělé i děti, setkání mládeže a konfirmandů, zkoušky pěveckého sboru, klub maminek a setkání učitelů nedělní školy. Sbor každoročně pořádá rekreační a vzdělávací víkendové i týdenní pobyty, koncerty, besedy, přednášky. Spolupracuje s Diakonií ČCE, Junákem a YMCA.

Neděle

Bohoslužby

Nedělní bohoslužby se pravidelně konaly v Betlémském kostele, v kostele Jana Amose Komenského a v Újezdě u Brna-Rychmanově. V Rychmanově se bohoslužby konaly jednou za 14 dní společně s CČSH a byly vedeny podle liturgie církve, jejíž farář je vysluhoval.

Za náš sbor se ve službě střídali kazatelé Ondřej Macek a Iva Květonová. V roce 2025 bohoslužbami posloužili také: Martin Grombířík, Olga Tydlitátová, farář francouzské reformované církve v Basileji Michel Cornuz, Petr P. Payne, náměstek synodního seniora ČCE Ondřej Titěra a výpomocní kazatelé Petr Loukota

a Vladimír Svoboda. Několikrát během roku doprovázel bohoslužby zpěvem pěvecký sbor Kůrovec vedený Martinem Grombíříkem.

Na jaře a na podzim se v pondělí v Betlémském kostele konaly tzv. nízkoprahové bohoslužby YESLe.

Počet bohoslužeb v jednotlivých objektech byl v roce 2025 následující: kostel Jana Amose Komenského 55×, Betlémský kostel 41×, Rychmanov 23× a dvě shromáždění se konala v sále sborového domu na Opletalově ulici. Průměrná účast činila 39 osob v Betlémském kostele a 110 osob v Červeném kostele. Nejvíce navštívené bylo pohřební

shromáždění při rozloučení s bratrem farářem Jiřím Gruberem 27. září, kterého se zúčastnilo přibližně 500 lidí.

V Červeném kostele je trvale instalováno snímací zařízení umožňující pravidelný přímý obrazový přenos bohoslužeb ve vysokém rozlišení. Přímý přenos na kanálu YouTube využívá průměrně 40 zájemců. Počet těch, kteří bohoslužby zhlédli dodatečně nebo opakovaně, byl v průměru pětikrát vyšší.

Sborová kancelář pravidelně rozesílala informace, kázání a tiskoviny starším členům sboru, pro které byl přímý kontakt se sborem nebo sledování přenosu prostřednictvím internetu obtížný.

Václav Matoulek

Varhaníci

I v roce 2025 zajišťoval varhanickou službu v našich třech kostelích stálý tým varhanic a varhaníků. Zuzana Blažková, Tomáš Grulich a Jan Sypták doprovázejí bohoslužebný zpěv zpravidla v Betlémském kostele, v tom Červeném můžete na kůru potkat Martina Grombírka, Milana Berku, Stanislava Hellera, Pavla Janečka a Matěje Přikryla. Podle možností a potřeby se také střídáme při doprovodu bohoslužeb v kazatelské stanici v Újezdě-Rychmanově, kde je v kostele i modlitebně (zimní provoz) k dispozici harmonium.

V průběhu roku se o zajištění hudební složky bohoslužeb postaralo také několik dalších ochotných sester a bratří. Během dvou rodinných nedělí to byla skupina kolem Matěje Přikryla, několikrát nám ochotně vypomohla dlouholetá varhanice našeho sboru Anna Mikšátková a také Luboš Raus

z Církve bratrské. Při štědrovečerní půlnoční bohoslužbě jsme přivítali Michaelu Kubelovou ze židenického sboru.

Někteří varhaníci se podle svých možností také podílejí na doprovodu mimořádných – především svatebních a pohřebních – shromáždění, na programu během Noci kostelů apod.

Jan Sypták

Bohoslužby pro děti (nedělní škola)

Nedělní škola probíhala při bohoslužbách v Červeném kostele na Zelené faře, Opletalova 6. Začátek nedělníky je však už úvod v kostele, tzv. okénko pro děti. Na každou neděli se zapisují 3 učitelé pro 3 věkové skupiny dětí. Jeden z nich si připraví zahájení s písní a modlitbou, zde se také přispívají peníze na zvolenou věc. Během roku jsme sbírkou podpořili Evangelické gymnázium a Krabici od bot.

Učitelů a učitelek máme hezký počet, přesto se někdy stává, že se jich nedostává.

Jednou měsíčně se učitelé potkávali na faře pod vedením farářů. V květnu jsme podnikli výlet z Tišnova do Předkláštěří. V červnu jsme poseděli u ohně na Pellicově. Školní rok jsme zakončili bohoslužbami a zahradní slavností na Pellicově. V prosinci jsme chystali dárky (velký dík Bláži Syptákové) a taky pohoštění po bohoslužbách na 4. adventní. Iva Oukropcová nacvičila vánoční hru s nejmenšími dětmi – moc děkujeme.

Kazatelská stanice

Újezd u Brna–Rychmanov

I v roce 2025 se bohoslužby na Rychmanově konaly jednou za 14 dní, a to ve spolupráci s Církví československou husitskou (ČCŠH). Za ČCE vedli bohoslužby faráři Iva Kvě-

tonová a Ondřej Macek, za ČCSH farářka Iveta Hušková, stejně jako v předchozích letech.

Za péči o kostel patří velké poděkování všem, kteří zajišťují jeho bezproblémový chod – čištění okapů a ochranu proti znečišťování, úklid, údržbu a kontrolu plynového

topení či další technickou podporu. Neméně děkujeme těm, kteří se pravidelně nebo nárazově podílejí na přípravě bohoslužeb a kulturních akcí, zajišťují občerstvení a přispívají k programu.

13. dubna se podařilo uspořádat církevně-kulturní akci, při níž po bohoslužbách vystoupila místní folková kapela Tónika se vzpomínkovým

recitálem. Vzpomínku na básníka Josefa Řičánka přednesla paní Ludmila Zipfelová.

K Noci kostelů se rychmanovský kostel v roce 2025 nezapojil otevřením ani programem, avšak v římskokatolickém kostele v Újezdě byla umístěna pozvánka na bohoslužby a výzva k návštěvě evangelického kostela, což svědčí o zájmu o ekumenickou spolupráci.

23. listopadu proběhlo další liturgicko-kulturní setkání. Akce propojila evangelíky, veřejnost, lokální produkty, řemeslo a evangelickou historii. Ondřej Macek poutavě vyprávěl o původu evangelíků, Jan Sypták a Zuzana Blažková připravili sondu do historie evangelické písně a zapojili návštěvníky do zpěvu. Kreativci si mohli prohléd-

nout výstavu ručně vyráběného Art Protis od paní Martiny Macků. Program doprovázelo občerstvení, káva, čaj, víno z lokálního rodinného vinařství Domaine Sokolnice. Skvělé je, že tyto akce podporují i členové sboru Brno I, včetně prezentace tiskovin a literatury ČCE.

13. prosince byl kostel zapojen do adventního okénkového kalendáře. Takové akce propojují duchovní a světské – sváteční prostor kostela se stává přívětivějším a přátelštějším, kostelem zní rozhovory pravidelných i příležitostných návštěvníků.

Odvážně lze říci, že tyto akce na Rychmanově již do jisté míry „zdomácněly“. Evangelický kostel se stává místem, na které se lidé těší a počítají s ním. Evidujeme poptávku po dalším jarním koncertu, nabídky pomoci při Noci kostelů a spolupráci na předvánoční akci přicházejí i od blízké rodinné Farmy u Staré hory.

Velké díky patří všem, kdo do těchto aktivit jdou s nadšením a šíří jej dál!

Markéta Hamplová

Pondělí

Pěvecký sbor Kůrovec

Pěvecký sbor Kůrovec působící při I. sboru ČCE v Brně se scházel k pravidelným zkouškám v pondělí v 18:30 hodin na faře na Opletalově ulici pod vedením Martina Grombířka (vedoucí sbormistr a varhaník) a Jany Grombířkové (pomocný sbormistr, hlasová výchova). A také k příležitostným vystoupením při bohoslužbách v Červeném kostele. Rád mezi sebou uvítá nové členy se zájmem o evangelickou církevní hudbu s ekumenickým přesahem.

YESle

YESle jsou večerní bohoslužby od října do června v Betlémském kostele. Konají se každé druhé pondělí v měsíci v 19 hodin. Dobrý čas k tomu se na začátku týdne na chvíli ztišit, nasytit se z duchovního krmítka, dofouknout duši, s někým se potkat. Organizuje je Seniorátní odbor mládeže (EMBS), náš sbor je podporuje přinejmenším místem a teplem. Shromáždění je nízkoprahové, s příjemnou doprovodnou kapelou a chvílí pro ticho. Schází se nás kolem čtyřiceti převážně mladých lidí, často studentů z jiných sborů ČCE. Po bohoslužbách zůstáváme k rozhovorům v blízkém restauračním zařízení. Součástí bohoslužeb je sbírka. Měsíc až tři shromažďujeme prostředky na činnost některé z neziskových organizací.

Pozn. YESle jako betlémské jesle (když Betlémský kostel), do kterých položili Ježíše. On je ten, kdo sytí. A to YES znamená „ano, tohle chceš“.

Úterý

Modlitební setkání

Setkáváme se každý týden, s výjimkou letních prázdnin, vždy v úterý od 15 hodin na Zelené faře, ve sborové místnosti nebo v kuchyňce.

Setkání jsou otevřená i dalším zájemcům; dlouhodobě se nás schází přibližně šest až osm osob.

Společně se skláníme nad Biblí. V roce 2025 jsme četli knihu Přísloví Šalomounových, všechny tři sbírky. Po prázdninách jsme se zamýšleli nad Modlitbou Páně – Otčenášem (Bible kralická, Matouš 6,9–13) a rovněž jsme četli český překlad aramejského Otčenáše.

V současné době se věnujeme Desateru (Exodus 20). Tato zamyšlení nám přinášejí podněty pro každodenní život a v Písmu hledáme oslovení pro dnešní dobu.

Modlíme se za náš sbor, za křesťany, za mír ve světě i za naše rodiny, především však společně chválíme a děkujeme. Sdílíme radosti i starosti a panuje mezi námi vzájemná důvěra.

Tato setkání nás naplňují a spojují v Ježíši Kristu.

Jarmila Císařová

Biblické hodiny pro dospělé

Biblická hodina pro dospělé se konala každé úterý od 17 do 18 na faře na Opletalově ulici. V roce 2025 probíhala od ledna do konce května a poté od října do prosince.

Do prázdnin se ve výkladu střídali oba faráři, Iva Květonová a Ondřej Macek. Od podzimu vedl biblické hodiny Ondřej Macek s výkladem první epištoly Pavla do Korintu. Na klavír je doprovázely sestry Mikšátková a Zuzana Blažková.

Biblických hodin se společně účastnili i členové Blahoslavova sboru. Počet účastníků se pohyboval od šesti do 16 osob, přičemž téměř vždy se někdo připojil i online (jeden až pět posluchačů).

Plánovala se také možnost vzdáleného přístupu na biblické hodiny, které vedl Jiří Gruber pro členy hustopečského a nikolčického sboru, ale realizace se již bohužel nepodařila.

Marie Matoulková

Mezičas

Koncem května jsme se na Zelené faře začali scházet k rozhovoru, přemýšlení a společenství nad Bibli. Setkání jsme nazvali Mezičas. Četli jsme o Abramově vykročení do neznáma i pohoštění cizinců. Bavili jsme se o nejistotě, naději, odvaze, dávání, pohostinnosti. Budeme rádi, když se k nám přidáte. Každé dva týdny v úterý od 18 hodin. Pro mladé do 35 let.

Jakub Slávik

Učitelé nedělní školy

Setkávali se jednou měsíčně. Hodnotili uplynulé období. Přemýšleli nad cíli na daný rok. Plánovali výlet, občerstvení při rodinných nedělích. Přemýšleli, co dát dětem k Vánocům, komu věnovat sbírky, a jak dětem přiblížit projekty a obdarované organizace. Faráři připravovali poznámky a tipy k nadcházejícím úlohám. Zvěstovat evangelium je úkol nás všech. Moc děkujeme, že tuto službu dělají učitelky a učitelé vlastně tak trochu i za nás.

Středa

Kavárnička

Scházíme se pravidelně každou středu v 15 hodin včetně prázdnin, obvykle v počtu 14–18 sester a bratrů ve věku 60+. Za biblický program děkujeme oběma našim farářům a sestře farářce Olze Tydlitátové. Rádi si zazpíváme naše oblíbené písně z evangelického zpěvníku, za klavírní doprovod děkujeme ochotným sestrám Věře Vaněčkové, Marii Matoulkové a Lydii Pospíšilové.

Silným zážitkem pro nás byla návštěva bratra faráře Jiřího Grubera, který navzdory vážné nemoci vyprávěl

o své práci ve sboru i o svém soukromém životě. Z jeho slov byla cítit velká síla a naděje v boží milost.

O organizaci druhého programu se vytrvale a odpovědně stará Jana Kovářová. Jedenkrát měsíčně nás potěšili hudebními zážitky studenti a studentky konzervatoře od paní profesorky Strítecké. Jan Franců nám pravidelně promítal a poutavě komentoval fotografie z tuzemských i zahraničních cest. Dále se s námi podělili o své zážitky z cest Helena Pacasová, Iva Květonová, Jakub Marek, Václav Matoulek a Vojtěch Kundera. Marie Matoulková nám vyprávěla o životě a práci

Alberta Schweitzera, doplněném promítáním dobových fotografií. Věra Bednářová nás seznámila s příběhy Milady Horákové, historií Starého Brna a životem ve městě v době nacismu. Jedno odpoledne za námi zavítala sociální pracovnice z brněnské Diakonie a představila služby, které poskytují svým klientům. Studenti sociální pedagogiky nás seznámili s programem, který měl za cíl podpořit to, co člověku jde i navzdory věku. Velice si vážíme obětavosti všech sester a bratrů, kteří věnují svůj čas ve prospěch nás všech. Přijďte mezi nás – u kávy se vždy hezky povídá.

Marie Melicharová

Dorost

Scházeli jsme se ve středu a bylo to moc fajn. Od října pak jednou za dva týdny s výraznou posilou bývalých konfirmandů. Zamýšleli jsme se nad různými tématy, hráli hry a sdíleli s druhými to, v čem jsme experti. Třeba v sázení brambor, hlídání dětí, dělání toustů nebo výrobě taháků do školy. Společně jsme smažili palačinky, zdobili vánoční stromeček a jeli na vodu.

Mládež

Každou středu v 18 hodin se malá místnost na Zelené faře zaplnila mládeží. Společně jsme jedli, zpívali a modlili se často až do pozdních večerních hodin. V první polovině roku vycházel program z knihy Nica ter Lindena věnované Skutkům apoštolským, na podzim jsme pak volně přešli k Markovu evangeliu v autorově interpretaci. Rozhovory se přirozeně pohybovaly od biblických dilemat přes osobní otázky až k nejruznějším „fun factům“, zejména z oblasti IT a zoologie.

Čas od času jsme vyrazili i mimo faru – na společnou víkendovku, Školku nebo Sjezd, kde se pod skromným vedením naší mládeže podával ten nejchutnější čaj široko daleko. V listopadu se během jednoho večera fara proměnila v past na mýry a v prosinci se při jiném setkání stala místem očekávání příchodu roku 2026. A dočkali jsme se.

Anna Marjanovičová

Kurzy Alfa a Beta

Devatenáctý ročník kurzů Alfa v našem sboru probíhal od 24. září do 3. prosince 2025 a zahrnoval celkem deset večerů. Hosté byli zastoupeni napříč věkovými skupinami – od studentů přes lidi středního věku až po seniory.

Na první večer přišlo 19 hostů, alespoň jednoho večera se během kurzu zúčastnilo přibližně 27 jednotlivců. Závěrečného večera se účastnilo 13 hostů, z nichž 11 vyplnilo závěrečný dotazník. Deset z nich uvedlo, že kurz změnil jejich pohled na církev; i jedenáctý účastník uvedl, že mu Alfa něco přinesla.

Hosté nejvíce oceňovali – v tomto pořadí – společnost a atmosféru, přednášky, možnost diskuse a kladení otázek, přijetí a pohostinnost. Šest hostů má zájem v navazujícím programu pokračovat, další tři o tom uvažují.

Účastníci přicházeli z různých prostředí: lidé mimo církev, kteří hledali informace nebo společnost; lidé ze sboru, kteří přivedli své přátele nebo sami hledali prostor pro rozhovor o víře; lidé hledající nové společenství.

Program setkání kurzů Alfa se skládá z večere, přednášky a rozhovorů u stolů. K jeho zajištění je potřeba: přednášející; kuchyňský tým připravující večeri; technický tým zajišťující přípravu stolů, občerstvení, mytí nádobí a úklid; „stolaři“, kteří naslouchají hostům u stolů a vedou rozhovor k tématu přednášky.

Do těchto služeb se zapojilo celkem 20 sester a bratří. Největší obměna nastala v týmu „stolařů“, kde se nově zapojily dvě sestry a jeden bratr. Do kuchyňského týmu se přidaly také dvě sestry. Tento tým je nejpočetnější, a přesto bychom jej velmi rádi ještě posílili.

Kurzy Alfa u nás probíhají již dvacet let, od roku 2006, a více než polovina členů kuchyňského týmu zůstává po celou dobu stejná. Budeme proto vděční za jakoukoli další pomoc.

Od ledna do Velikonoc probíhal kurz Beta – setkání navazující na kurz Alfa. Během deseti týdnů se proberou témata jako např. křest, večere Páně, Desatero, liturgický rok... Setkávali jsme se kolem jednoho stolu. Jeden účastník byl pak na Velikonoční neděli pokřtěn.

Děkujeme všem, kteří se do letošní Alfy a Bety zapojili – a také těm, kteří o této službě uvažují.

Jan Oukropec

Čtvrtek

Klub otevřených dveří

Čtvrteční dopoledne na Zelené faře tradičně patří Klubu otevřených dveří – setkávání rodičů, převážně matek s malými dětmi. Scházíme se vždy 1. a 3. čtvrtek v měsíci. O duchovní program se na střídačku starají naši faráři – Iva Květonová a Ondřej Macek. Obdobné setkání probíhá pravidelně i v Blahoslavově domě, vždy 2. a 4. čtvrtek v měsíci. Velkou radostí je, že se nám daří propojovat brněnské sbory, zejména Brno I a Brno II, a že k nám letos přibýlo několik nováčků.

V roce 2025 proběhlo celkem 16 setkání klubu na faře a jedno bonusové výjezdní setkání v Nosislavi na zahradě

Ivy. Účast je proměnlivá podle zdraví a dalších okolností. Někdy jsme byli ve třech, jindy až deset, a k tomu děti.

Dlouhou dobu jsme se věnovali tzv. biblické anatomii, ale od září jsme začali nové téma: na každém setkání probíráme pojem z Bible podle abecedy. Už jsme tak hovořili o andělech, bráně, cestě, darech, evangeliu a fíkovníku.

Práce s dětmi v klubu je nefalšovanou zkouškou ohněm. Oproti nedělní kazatelně nelze získat plnou pozornost. Hluk a neklid dětí vyžadují značnou trpělivost a improvizaci, ale zároveň přináší mnoho radosti a humoru. Tuto zkušenost ocenili i studenti teologie, kteří se účastnili programu spolu s farářem Ondřejem. Doufáme, že je tato zkušenost neodradila.

Kromě biblického zamyšlení je součástí programu také společné zpívání, káva, čaj a dobroty. Sdílíme zkušenosti – od tipů na rodinné vozy po rady ohledně stavebního povolení. A probíhá zde i čilý swap dětského oblečení. Hlavně jde ale o společenství, kam prostě chcete patřit. Dveře jsou otevřené. Pokud ne, stačí zazvonit.

Bohumila Dvořáková

Setkání v Ovečce

Náš sbor je partnerem brněnského střediska Diakonie ČCE, speciálně Chráněného bydlení Ovečka. Posláním Chráněného bydlení Ovečka je umožnit dospělým lidem

s dlouhodobým duševním onemocněním žít běžným způsobem života v bezpečném domácím prostředí a podporovat a nacvičovat jejich soběstačnost tak, aby se mohli, v případě svých možností, osamostatnit a žít v přirozeném prostředí. Klientů je osmnáct a bydlí v několika bytech.

Jako faráři za nimi chodíme dvakrát do měsíce. Malé (ale věrné) skupině vyprávíme biblické příběhy, zpíváme

s ní a hrajeme hry. Je také milé, že se těchto setkání účastní většinou všechny asistentky. Platí to nějak asi pro všechna setkání, která jako faráři ve sboru zažíváme, že i když jsou pro nás „prací“, že z nich odcházíme povzbuzeni, potěšeni, rozptýleni...

Kromě toho se 27. února 2025 uskutečnil II. Pubquiz pro členy brněnských sborů ČCE, zaměst-

nance Diakonie ČCE a právě klienty Ovečky. Soutěžilo několik desítek lidí, o které se mimo jiné postarala Křesťanská služba. Výtěžek ze startovného šel na výlety pro klienty.

Dále jsme s některými „Ovečkami“ grilovali, hráli deskovky a byli na výletě v jihlavské ZOO. Klienti přišli i na Noc kostelů a jejich asistentky se během ní staraly o stánek s pitím.

Na Vánoce členové a přátelé sboru klientům nachystali osmnáct dárků. Všichni příjemci měli z nachystaných ba-

líčků velkou radost. Pro některé z nich se jednalo o jediný dárek, který dostali.

Sbor také Ovečku i celou brněnskou Diakonii ČCE podpořil šedesáti tisíci Kč.

Biblické hodiny pro děti

V roce 2025 došlo k významné změně ve vyučování dětí v souvislosti se spojením se skupinou v Blahoslavově domě. Sestra farářka Iva Květonová tento sbor administrovala a bylo dohodnuto, že děti z našeho sboru se připojí k podstatně větší a věkově rozmanitější skupině. Vyučování vedly střídavě učitelky nedělní školy z obou sborů.

V prvním pololetí se scházela skupina zhruba deseti až šestnácti aktivních a činorodých dětí. V odpoledním čtvrtěčním čase byla tato sestava poměrně náročná, ale zároveň velmi živá a kreativní. Probírali jsme příběhy putování božího lidu pouští a šťastně vstoupili do země zaslíbené. Provázela nás píseň Bůh je síla má. Závěrečná hodina proběhla na zahradě Blahoslavova domu formou hry, a poté hurá na prázdniny. Ve vedení se učitelky střídaly po dvojicích, což odpovídalo náročnosti skupiny.

Od začátku nového školního roku se počet dětí zmenšil, nicméně jejich aktivita neztratila nic ze své intenzity. Setkání začínáme zpěvem, probíráme novozákonní příběhy o Ježíši, zpíváme ze Svítáku, hrajeme si a občas zařadíme i drobné tvoření.

Věřím, že tento společně strávený čas je pro děti přínosný. Škoda jen, že účast dětí z našeho sboru je stále velmi malá. Rádi bychom proto povzbudili a pozvali děti zejména mladšího školního věku – přijďte, na koberci je místa dost!

Iva Oukropcová

Příprava ke konfirmaci

V první polovině roku jsme se i nadále setkávali každý čtvrtek s cílem prohlubovat své duchovní znalosti, diskutovat o biblických a církevních tématech a společně se připravovat na blížící se konfirmaci. V březnu jsme se vydali na třídenní pobyt do Prahy, kde jsme na obou březích

Vltavy navštívili řadu kostelů i Husův dům. Právě tam nás – jak jinak než pokorně – přijal synodní senior.

V sobotu před konfirmační staršovstvo, pod vlivem tříchodového menu, uznalo naší skupině postup do dalšího kola, a tak jsme 8. června téměř dvouletou přípravu uzavřeli křty a konfirmací v Červeném kostele. Dohromady zde oslavilo svou spirituální dospělost 14 konfirmandů a tři katechumenky ze tří sborů. Věřím, že jsme se všichni ve víře posunuli a utvrdili, a mám velkou radost z kolek-

tivu, který se nám během těchto dvou let podařilo vytvořit. Velký dík patří oběma našim farářům. Bez jejich práce a vedení by byla naše cesta k Bohu jistě mnohem složitější.

Od října se pak každý čtvrtek schází nová osmičlenná skupina „konfíků“. Na setkáních postupně procházíme biblické texty a jednotlivé příběhy vždy spojujeme s konkrétními hodnotami, ctnostmi či vlastnostmi, jako jsou láska, svoboda nebo odvaha. Kromě toho jsme se již stihli projít Červeným kostelem s výkladem Milana Ryšavého a podniknout menší sobotní výlet do Dolních Kounic. Tam jsme absolvovali komentovanou prohlídku místní synagogy a navštívili také židovský hřbitov.

Příprava na konfirmaci nás všechny baví a těšíme se na další zážitky i hezké chvíle, které nás v rámci společných setkání ještě čekají.

Noemi a Benjamin Mandysovi

Čtvrtek!

Jedná se o již tradiční, sborotvorné a oblíbené setkání pro lidi přibližně mezi třiceti a sedmdesáti lety, tedy „mezi mládeží a kavárničkou“. Scházíme se během školního roku, začínáme v 18.30 a často se příjemný večer protáhne až do 21 hodin. Průměrná účast bývá kolem dvaceti osob.

Společně si povídáme nad konkrétním tématem, zpíváme ze zpěvníku Svítá a modlíme se. Témata jsou biblická i nebiblická. V roce 2025 to byla například: leden – ekuмена (Ondřej Macek), únor – architektura (Robert Václavík), březen – půst (kapucín Dismas), duben – dovolená v Guatemale (Radka Müllerová), květen – Romové (Pavel Štěpán), říjen – Johann von Staupitz, Lutherův zповědník

(Ondřej Macek), listopad – jména z pamětní desky v Červeném kostele (Petr Peňáz) a prosinec – dobrovolnictví (Iva Květonová).

Setkání vždy provází dobré víno a pohodová atmosféra, prostě fajn večer. Dveře jsou otevřené, přijďte mezi nás.

Jakub Ventruba

Ostatní

Významné události a mimořádná sborová setkání (ekumena, Noc kostelů, průvodci)

V pátek a v sobotu 10.–11. ledna se sešlo staršovstvo na svém výjezdním zasedání v Prasklicích. Ekumenické shromáždění společné pro církve z brněnského středu se konalo 21. ledna v kostele sv. Jakuba. Bohoslužbám předcházelo setkání na faře u sv. Jakuba, při kterém se diskutovalo na téma „Co pro mě znamená ekumena“. V sobotu 25. ledna proběhlo v sále na Opletalově ulici setkání kurátorů Brněnského seniorátu s jeho zástupci. Hostem byl Jan Plecháček, referent ÚCK pro podporu seniorátů. V neděli 26. ledna se konaly rodinné hudební bohoslužby na Zelené faře, na které navázal sborový oběd a rozhovor o bohoslužbách, našich kostelech a jejich úpravách.

Ve čtvrtek 27. února se v sále na Opletalově ulici uskutečnil tzv. Pubquiz, vědomostní kvíz s klienty Chráněného bydlení Ovečka Diakonie ČCE – střediska v Brně. Smyslem akce bylo společné neformální setkání s klienty. Výtěžek byl věnován této sociální službě.

Náš sbor pečuje o hroby farářů bývalého evangelického německého sboru Hermanna Klebka a Theo Turka a také o hrob Marie Rafajové, bývalé členky našeho sboru. Vši-

chni jsou pochováni na Ústředním hřbitově. U hrobu Marie Rafajové, nositelky titulu Spravedlivý mezi národy, se 6. března v rámci Evropského dne památky spravedlivých konalo setkání k uctění památky Brňanů, kterým bylo uděleno toto ocenění. V sobotu 15. března proběhla na Zelené faře seniorátní konference na téma „Křesťanské hodnoty“. Přednášel doc. Jindřich Halama z Evangelické teologické fakulty. Na neděli 30. března bylo svoláno sborové shromáždění. Na programu bylo hodnocení života a hospodaření sboru za rok 2024 a plánování výdajů v roce 2025 na částečnou rekonstrukci farní budovy na Opletařově ulici a úprav potřebných pro provoz Evangelického gymnázia. Rozhodovalo se taky o plánovaných úpravách interiéru Betlémského kostela.

Ve dnech 1.–4. května jsme uvítali delegaci mládeže i starších členů z našeho partnerského sboru v Basileji, pro niž jsme přichystali společný program, jehož vyvrcholením byly nedělní bohoslužby, při kterých posloužil kázáním farář basilejského sboru Michel Cornuz.

Ve středu 7. května zavítal na kavárničku náš bývalý farář Jiří Gruber s biblickým programem. Byla to vzácná příležitost s ním chvíli pobýt. Příležitost o to vzácnější, že to bylo poslední setkání s ním v našem sboru.

V pátek 23. května se sbor zúčastnil Noci kostelů. Pro návštěvníky byl připraven program v Červeném kostele. Na neděli 25. května zorganizovali učitelé nedělní školy výlet do Dolních Louček, Předklášteří a Tišnova. Ve čtvrtek 29. května (Nanebevstoupení Páně) jsme si v Betlémském kostele připomenuli 130 let od jeho otevření. Kromě kázání a připomenutí tohoto historického dne, jeho významu a jeho samotného průběhu v roce 1895, zazněly i biblické písně Antonína Dvořáka v podání Simeona Hány a Standy Hellera a po nich následovaly ve venkovním areálu koncerty skupin Ležiš a Lumiére Exteriére (Emy a Matěje Příkrylových). V neděli 8. června se při jedné společných bohoslužbách sborů Brno I a Brno II konala konfirmační slavnost. Radovali jsme se ze křtů a konfirmace 17 mladých lidí ze sborů Brno I, Brno II a Nosislavi. Při slavnosti byly pokřtěny tři konfirmandky. Školní rok jsme uzavřeli 22. června jedněmi bohoslužbami v Betlémském kostele a po nich společně strávenými chvílemi při opékání, grilování, občerstvování se kávou a čajem a hlavně vzájemnými rozhovory na farské zahradě.

V neděli 29. června odpoledne se v Červeném kostele konaly slavnostní bohoslužby, při kterých byli ke kantorské službě pověřeni absolventi Semináře církevní hudby Evangelické akademie. Ve středu 16. července proběhlo na zahradě u Betlémského kostela setkání zájemců o společné rozhovory a diskuse. V neděli 14. září po bohoslužbách jsme byli, tak jako vloni, pozváni na neformální setkání se sestrami a bratry z Brna II. I tentokrát nás zastihlo nepříznivé počasí, kvůli kterému se setkání přesunulo ze zahrady Blahoslavova domu do Losova sálu.

Stejně jako na jaře se i na podzim konaly večerní bohoslužby YESle v Betlémském kostele. Pořádal je Seniorátní

odbor mládeže. Ve čtvrtek 16. října proběhlo v Betlémském kostele scénické čtení příběhu o královně Ester (v podání Zdeny Herfortové a Evy Ventrubové). Po jeho skončení byla slavnostně představena kniha Ester od

Vlasty Mlejnkové a Ondřeje Macka. V neděli 2. listopadu jsme společně se skauty ze 70. oddílu slavili Děkuvzdání za úrodu. Po bohoslužbách v Červeném kostele se uskutečnil tradiční benefiční Jarmark. Výtěžek byl předán do Diakonie ve Vendolí.

V neděli 23. listopadu se v Rychmanově po bohoslužbách konalo společné odpoledne s hudbou a výstavou. V tutéž neděli označenou jako „Neděle věčnosti“ jsme si při bohoslužbách připomenuli členy našeho sboru, kteří zemřeli během uplynulého církevního roku. Vzpomínka na zemřelé je v tento den praktikována v evangelických

církvích po celém světě. V závěru roku jsme dostali od ÚCK oznámení o úmrtí sestry farářky Daniely Brodské, která byla vikářkou našeho sboru v letech 1968-1971.

Čtvrtou adventní neděli, 21. prosince, jsme slavili v Betlémském kostele uprostřed dětí a mládeže, kteří opět připravili a předvedli v rámci bohoslužeb biblická pásma.

Poslední bohoslužby v roce 2025 v Betlémském kostele proběhly 24. prosince. Poslední bohoslužby v roce

2025 se ve sboru konaly 31. prosince v podvečer v Červeném kostele a byly společné pro sbory Brno I a Brno II.

Při letním ohlédnutí za rokem 2025 vyvstala vzpomínka na silvestrovské bohoslužby v roce 2022, při kterých jsme se oficiálně loučili s dlouholetým farářem sboru Brno I Jiřím Gruberem, resp. s jeho duchovenskou službou ve sboru. Necelý rok po oznámení těžkého onemocnění (v prosinci 2024) bratr farář Jiří Gruber 18. září 2025 zemřel. Farářem našeho sboru byl v letech 1998-2022. Děkujeme Pánu Bohu, že jeho životní cesta vedla i naším sborem. Mohli jsme tak strávit čtvrt století v živém společenství plném různých aktivit a hlavně v prostředí stále živeném radostným evangeliem. Dostali jsme tak velmi dobrý základ do dnešních i příštích dnů.

Pohřební shromáždění, které bylo svým navštívením možné označit za celocírkevní, a které se konalo 27. září 2025 v Červeném kostele, čítalo přes 500 přítomných.

Václav Matoulek

Noc kostelů v Brně

I v roce 2025 jsme se zúčastnili Noci kostelů, která se konala 23. května. Brněnská veřejnost každoročně věnuje Červenému kostelu a dění v něm značnou pozornost. Od 18:00 do 23:00 hodin prošlo kostelem přibližně 2 500 návštěvníků. V kostele byla k vidění výstava obrazů Doroty Zlatohlávkové. Během večera vystoupili Cyrilometodějský komorní orchestr, pěvecký sbor Primavera společně se sborem ZUŠ Židlochovice, soubor Dioanea Ludens a dále Vít a Amálka Bébarovi s Alžbětou Hlavicovou, kteří předvedli barokní hudbu s varhanním doprovodem. Pro menší děti byla připravena výtvarná dílna a před kostelem bylo zajištěno občerstvení od CHBN Ovečka Diakonie ČCE.

Na přípravách, organizaci a zajištění průběhu večera se podílelo, jako obvykle, kolem 20 členů sboru.

Akce Noc kostelů představuje pro náš sbor značnou organizační zátěž, ale viditelný zájem návštěvníků nám dává naději, že vynaložená námaha nebyla zbytečná. Je to rovněž příležitost setkat se s veřejností v prostředí našeho kostela.

Václav Matoulek

Brno a jeho chrámy

Červený kostel byl otevřen pro veřejnost od 15. června do 15. září 2025, vždy od úterý do soboty mezi 14 a 18 hod. Celkem byl kostel zpřístupněn 65 dní. Průvodcovskou

službu a dozor výstavy obrazů Doroty Zlatohlávkové zajišťovali Olga Dosedlová, Eva Havlíková, Vlastimil Kučera, Amos Macek, Marie Matoulková a Václav Matoulek. Během tohoto období kostelem prošlo celkem 4 738 návštěvníků. Denní průměr činil 73 osob (v pracovní dny 64, o svátcích a sobotách 112). Měsíční návštěvnost byla následující: červen 673 (průměr 68/den), červenec 1 438 (průměr 63/den), srpen 1 980 (průměr 90/den) a září 647 (průměr 65/den).

Součástí programu byla i tematická akce TIC „Od Červeného kostela k Betlémskému“ – komentovaná prohlídka ČK a BK, která proběhla 4. září od 16 hodin a zúčastnilo se jí 20 zájemců. TIC Brno poskytl tištěné materiály s přehledem brněnských kostelů ve čtyřech jazycích; k dispozici byly také běžné písemné sborové podklady a informace. V rámci akce se rozebrala většina knih uložených ve střední sakristii, původně určených ke skartaci ústředím církve.

Návštěvníci tvořili standardní statistický vzorek: někteří jen vstoupili, krátce si kostel prohlédli, pořídili fotografie nebo se posadili ke ztišení, ale mnozí se aktivně zajímali o kostel, sbor a výstavu a vedli rozhovory s přítomnou službou. Ve 28 případech byl poskytnut podrobný výklad o kostele a historii brněnských evangelíků.

Na zprávu o akci, kterou TIC Brno každoročně organizuje a jejíž průběh vyžaduje, reagovala destinační manažerka TIC Brno Tereza Uřičářová poděkováním a pozváním k účasti v příštím roce.

Václav Matoulek

Křesťanská služba

Hlavní náplní práce Křesťanské služby je péče o členy sboru, kteří se z jakéhokoli důvodu nemohou účastnit nedělních shromáždění či jiných sborových akcí, nebo kteří potřebují praktickou či duchovní podporu.

Během celého roku jsme tak v kontaktu s desítkami sester a bratří – ať už formou návštěv v domácnostech, nemocnicích, léčebnách dlouhodobě nemocných či domovech pro seniory, prostřednictvím telefonických hovorů nebo praktické pomoci.

Také v roce 2025 se členové Křesťanské služby podíleli na organizaci sborových a některých seniorátních akcí a zajišťovali pohostění pro jejich účastníky. V lednu šlo o setkání kurátorů a místokurátorů a na konci měsíce o rodinné hudební bohoslužby na Zelené faře se společným obědem. V únoru se konal Pubquiz s výtězkem pro Chráněné bydlení Ovečka a v březnu Seniorátní konference, která proběhla také za naší pomoci.

V květnu se členové Křesťanské služby podíleli na zajištění návštěvy basilejského sboru, a to jak po organizační stránce, tak v oblasti ubytování a stravování hostů.

V témže měsíci zajišťovali občerstvení pro organizátory a pomocníky v rámci Noci kostelů a v červenci připravili pohoštění na setkání farářů ze spřátelených sborů.

V září, po pohřbu Jiřího Grubera, bývalého dlouholetého faráře sboru Brno I, kterého se zúčastnilo více než 500 osob, zajišťovala pohoštění na Zelené faře.

V listopadu se pak, jako již tradičně, členové zapojili do organizace dobročinného Jarmarku, díky němuž se podařilo shromáždit částku 32 000 Kč na podporu Diakonie ve Vendolí. Touto cestou děkujeme všem, kteří k této sumě přispěli, ať už přinesením vlastních výrobků nebo nákupem prodáváného zboží.

Stejně jako každý rok i letos hledáme nové sestry a bratry, kteří by se rádi do práce Křesťanské služby zapojili. Vzhledem k pokročilému věku některých členů počet aktivních spolupracovníků klesá a nové tváře bychom v našich řadách velmi uvítali.

Helena Pacasová

Letní středisko biblických kurzů Blažkov

I v roce 2025 jsme žádali Jihomoravský kraj o dotace, díky kterým jsme pořídili nové úložné prostory do IV. chatky, opravili omítku na I. chatce, vyměnili skleněné výplně ve střeše umývárky a provedli další obnovu náradí a vybavení.

První sobotu v dubnu proběhla brigáda, při které jsme uskladnili nové matrace na postele, povlečení a připravili oběd s opékáním špekáčků. Ruku k dílu přiložilo 12 účastníků a 2 děti. První návštěvníci dorazili na Velikonoce, skauti oddílu Trapeři pod vedením Jonáše Mahela.

Začátkem května se uskutečnily dvě pravidelné jarní brigády. Opravila se část podlahy verandy u jídelny, vyko-

pala nová jáma na bioodpad, pokračovala oprava omítky na I. chatce, vznikly nové police do IV. chatky, byla odstraněna převážná část oplocenky arboreta a provedena řada drobných údržbářských a úklidových prací po zimě. Na první brigádu dorazilo 14 dospělých a větší děti, na druhou nás bylo 24 dospělých a 22 menších dětí.

Středisko bylo před hlavní sezonou navštíveno třikrát – sborem Brno II s nedělní školou a rodiči a sbory z Hustopečí a Brna I.

Prázdninová sezona začala již v neděli 22. června Babyběhem pod vedením Mikiho Erdingera. Následovaly pravidelné dětské běhy, pobyty sborů Klobouky, Brno II, Brno I, Mi-

roslav, početné rodiny Trusinových a závěrečný týden v srpnu mládežnický kurz LESEM. Začátkem září proběhl ještě pravidelný pobyt seniorů.

Na podzim středisko využilo Evangelické gymnázium pro adaptační pobyt a sbor z Hustopečí. Dále se uskutečnily dvě pravidelné podzimní brigády. Dokončovala se omítka na I. chatce, opravily schody u jídelny, vznikla nová koza na řezání dřeva, odstranil se zbytek oplocenky, ořezaly spodní větve stromů před jídelnou, upravily oplůtky kolem volně rostoucích stromků a provedly různé úklidové práce před zimou. Na první brigádě se podílelo 18 lidí, na druhé 6 dospělých a 5 dětí.

Po delší době se uskutečnil i pobyt o vánočních prázdninách s rozloučením se starým rokem a oslavou příchodu roku 2026. Přijelo a pobýlo 9 účastníků staršího mládežnického věku. Přestože mrzlo a na Silvestra sněžilo, topení fungovalo na plné obrátky.

I v letošním roce plánujeme žádat o dotace na opravu krbu, omítek zděné budovy, novou houpáčku a herní prvky pro děti, úložné prostory do jídelny a pokojů ve zděné budově, nové okenice na Heraklitce III. a IV. chatky a další drobné úpravy. Co se podaří uskutečnit, ukáže praxe. Víze jsou velkolepé, realita může být skromnější.

Závěrem vás chceme pozvat na pravidelné jarní brigády, které se uskuteční o prodloužených víkendech v květnu. Velké díky patří všem, kteří se podílejí na údržbě střediska. Jeho provoz vyžaduje pravidelnou péči a starost. Máme radost, že spousta rodin s dětmi, mládeže a sester a bratří našich sborů tráví na Blažkově společné víkendy či týdenní pobyty.

Petr Socha

Partnerský sbor

V roce 2025 jsme po šestileté přestávce způsobené pandemií COVID-19 opět přivítali přátele z francouzského reformovaného sboru v Basileji. Setkání proběhlo od čtvrtka 1. května do neděle 4. května v Brně. Z Basileje přijela 21členná skupina (2 děti, 4 konfirmandi, 1 mládežník a 14 dospělých).

V pátek jsme připravili celodenní výlety: sborový zájezd autobusem zahrnoval památník Bible kralické v Kralicích, toleranční sbor v Miroslavi a Slovanskou epopej v Moravském Krumlově, zatímco mládež vyrazila na Vysočinu. Navštívili sbor v Prosetíně a památník holokaustu

Romů a Sintů v Hodoníně. Autobusový zájezd byl plně obsazen 15 basilejskými účastníky (ve věku 1–90 let) a 31 členy našeho sboru (1–85 let). Program oživoval vzpomínky na historii protestantů, bratrskou a basilejskou tiskárnu, Toleranční patent, Edikt nantský a Edikt z Versailles.

V sobotu dopoledne jsme hosty provedli po Brně, některé individuálně doprovodili do Janáčkova muzea a na zahrady vil v Černých Polích. Oběd pro všechny byl společný v restauraci Padagali, odpoledne následovala prohlídka vodojemů na Žlutém kopci. Cestu zpět na faru jsme absolvovali pěšky přes Špilberk. Podvečer se konalo společné setkání na Opletalově, kterého se zúčastnilo 50–60 osob. Setkání zahájila pobožnost vedená sestrou farářkou Ivou Květonovou.

Basilejský farář Michel Cornuz pozdravil hosty, předal svíci symbolizující spojení našich sborů – svítí při každých bohoslužbách v Červeném kostele – a vyslovil příslib finanční podpory vybrané ve sbírce v Basileji pro naši diakonickou činnost. Po společné večeři formou švédských stolů

následovala prezentace činností obou sborů. Za náš sbor Ondřej Macek, za basilejský sbor Evelyne Zinstag. Večer pokračoval živými osobními rozhovory a na závěr Václav Matoulek připomenul historii vzájemných setkání pomocí fotografií z posledních 34 let. Michel Cornuz se s námi osobně rozloučil – odchází do důchodu, takže šlo o jeho

poslední návštěvu Brna jako aktivního basilejského faráře – a pozval náš sbor k návštěvě Basileje příští rok.

V neděli ráno museli mládežníci odjet, takže se nemohli zúčastnit společných bohoslužeb v Červeném kostele, které vedli faráři Michel Cornuz a Ondřej Macek. Jak je tradicí, kázal host. Po krátkém občerstvení a osobních loučeních jsme Basilejské doprovodili na nádraží s přáním bezpečné cesty zpět do Basileje.

Pro zajištění přípravy a průběhu setkání bylo aktivně zapojeno mnoho členů sboru, zejména při zajištění ubytování, stravy a dalších logistických úkonů. Křesťanská služba byla po celou dobu v pohotovosti, chystala obědy, mobilní občerstvení a večere, Miloš Bělehrad tlumočil a faráři připravili sobotní pobožnost i nedělní bohoslužby.

Po dlouhé době se aktivně zapojila i mládež, navázala tak na tradici z 90. let, kdy se mladí účastnili nejen oficiálních setkání, ale i lyžařských a letních táborů pořádaných švýcarskou stranou. Celé setkání bylo výsledkem 34 let pěstování upřímných vztahů mezi oběma sbory. Je to setkání celých sborů, které ukazuje, že vzájemné vztahy mohou pokračovat i pro další generace – a doufáme, že za dalších 34 let mládež převezme štafetu a vztahy mezi sbory udrží a rozvine.

Václav Matoulek

Voda s konfirmandy a dorostem

Se skupinou dorostu a konfirmandů, jedním presbyterem, dvěma faráři a dvěma auty jsme koncem června vyrazili sjíždět Divokou Orlici. Z Klášterce do Krňovic. Dva dny v kánoích, jedna noc ve stanech. Všechno naplánoval, zorganizoval a uvařil Marek Baláš. Je nám jasné, že příště zas. Hádejte, kam?

Malý Prater

Svátek Nanebevstoupení Páně ve čtvrtek 29. května 2025 měl v brněnském prvním sboru slavnostní nádech. Před 130 lety, také na svátek Nanebevstoupení dne 23. května 1895, byl totiž otevřen čerstvě dostavěný Betlémský kostel. Výročí se odrazilo nejen v kázání Ivy Květonové o chlebu a domě, ve kterém zmínila i současné diskuse o budoucnosti kostela i jeho spoluužívání Církví bratrskou, ale i ve výběru písní: shromáždění zpívalo ty stejné jako před 130 lety – Aj, jak jsou milí tvoji příbytkové, Přišli jsme, ó Ježíši a Král věčný nás požehnej. Slavnostní vyznění bohoslužeb podtrhly Biblické písně Antonína Dvořáka v podání Simeona Hány s doprovodem Stanislava Hellera. Bratr Václav Matoulek vystoupil s obdivuhodně precizním líčením toho, jak v roce 1895 probíhal první den Betlémského kostela, vyčteným z dobových evangelických časopisů. Shromáždění se při popisu událostí toho dne několikrát zasmálo, bylo přeci jen znát, že bratři zakladatelé kostela byli současníky Járy Cimrmana.

Po slavnostních bohoslužbách pokračoval program prvním ročníkem festivalu Malý Prater v prostoru kolem kostela a v podobném duchu, v jakém proběhl už loňský, tedy nultý ročník. Jen návštěvníků bylo letos znatelně víc a nápoje zajišťovali profesionálové (ale pivo hned došlo). Nejprve hrála skupina Ležíš složená z mladých lidí

z Blahoslavova domu. Došlo i na několik úplně nových písniček a výskání fanynek v první řadě, ze kterých se vyklubaly studentky, které přišly podpořit svou profesorku, toho času flétnistku kapely. Jako druhá pak vystoupila skupina Lumiére interiére s Emou a Matějem Přikrylovými. Ta již ztemnělý trávník před farou (který byl stále zaplněn posluchači) až do policejní desáté hodiny zásobila hity jako Beggin', Crazy Little Thing Called Love nebo Pumped Up Kicks. Počasí se předpovídalo všelijaké, ale nakonec bylo krásně a po setmění byla i možnost se zahřát u ohně. Spojení hudebního festivalu s výročním kostela a svátkem Nanebevstoupení Páně se ukázalo jako dobrý způsob, jak propojit bohoslužby v interiéru s open-air koncerty, těšit se z mnoha setkání a při tom mezi řečí dosvědčit, že když si naši předkové vybrali pro stavbu kostela pozemek s restaurací Malý Prater na svahu Špilberku, vskutku nešlápli vedle. Díky Bohu za to všechno dobré, co se tu od té doby událo.

Benjamin Skála

Letní rodinný pobyt na Blažkově

Letos se rodinný pobyt na Blažkově pro sbor Brno I uskutečnil 2. až 9. srpna. Tématem biblického programu pro malé i velké bylo putování apoštola Pavla, od jeho cesty do Damašku až po jeho dopnutí do Říma. Samostatně se pak dospělí ve svých programech věnovali evangelické spiritualitě.

Biblickým příběhem nás každé ráno a večer provázел bratr farář Ondřej Macek, stejně jako programem pro dospělé. Společně s dětmi objevovali příběhy apoštola Pavla dobrovolníci z řad maminek, dorostu a mládeže. O naše stravování se s velkou péčí staraly Majka, Zorka a Tereza,

na jejichž čerstvě upečené buchty s lesními plody budeme ještě dlouho vzpomínat.

Kromě duchovního programu jsme zažili i spousty programů jinak rozvíjejících. V pondělí odpoledne se uspořádal volejbalový turnaj. V úterý jsme si mohli vyrobit šité brože a záložky do knih, večer jsme změřili své vědomosti v pubkvízu, jehož témata vedla od gastronomie, přes zemědělství až po ženy v Bibli.

Ve středu jsme vyrazili na výlet, který pro nás naplánovala Bláža Syptáková. Oběd jsme měli pod širým nebem u Drátenických skal, kde jsme přítomné horolezce oblažili skupinovým kánonem Vše, co má dýchání. S plnými žaludky a veselou náladou jsme poté vyrazili směr Malinská skála, na jejíž vrchol se s nadšením vydrápali všichni výletníci, bez ohledu na věk. Podle preferované náročnosti výletu jsme se potom rozdělili na menší skupinky po různých trasách, jejichž společným cílem bylo posezení U Kolouška. Výlet jsme zakončili zmrzlinou a rakvičkami se šlehačkou. A aby pohybu za den nebylo málo, večer nás ještě čekal hudební večer s živou hudbou a příležitost k tanci. Čtvrteční odpoledne mohli zájemci věnovat výrobě tašek a batůžků. Večer poté děti strávily na noční hře ponorem za ztracenou Atlantidou a dospělí koštěm vín. V pátek odpoledne nás čekala tradiční bohoslužba pod širým nebem s vysluhováním večere Páně a táborák s večerí.

Sobotu jsme věnovali úklidu a po posledním společném obědě jsme se rozjeli do svých domovů.

I letošní pobyt na Blažkově se velice vydařil. Z jednotlivců se díky společné práci, zážitkům a zábavě stává společenství, do kterého je radost se vracet. Svědčí o tom i stále se zvyšující počet účastníků. Moc se těšíme na další společné roky.

Barbora Popelářová

Tábor YMCA v Pusté Rybné

Líbil se nám okouzlující západ slunce. A tak jsme se překonali natolik, že jsme si v 5:30 ráno stihli vychutnat i jeho východ. Sice jsme se moc nevyspali, ale stálo to za to.

Každý večer se konaly dýchánky – setkání v týmech, kde jsme probírali, co se povedlo, co nás těšilo, co tížilo, na čem zapracovat a... kolikrát kdo kakal. Zjistili jsme, že každý z nás má zcela originální obdarování – např. jeden chrápe jako vlak projíždějící stanicí, druhý před spaním vypráví napínavé horory z Egypta.

Co se týče jídla, jednoznačně vítězily obědy – konkrétně lívance s tvarohem a borůvkami. Za ně by Alžběta zasloužila pět michelinských hvězd.

Nechyběly zábavné výzvy jako krabí chůze, ani vtipné soutěže jednotlivců – například navléknout ponožku pusou. Někomu to trvalo 5 minut, jiný s ponožkou zápasil skoro hodinu. Večer jsme měli skvělé rekapitulace – každý tým zahrál scénku na biblický příběh a události dne.

Tábor nebyl jen o hrách. Pekli jsme chleba, sbírali borůvky, stavěli domečky pro nejmenšího člena týmu, Elišu. Šli jsme na výlet k Milovským „perničkám“ – což jsou misy ve skále pojmenované podle nádob, ve kterých se kdysi tloukl mák. Takže žádná perníková chaloupka, ale

přesto skvělé místo. A taky jsme tvořili: pekli nepečené kulíčky, tetovali na tělo králíky z klobouku, vyráběli samolepky a tiskátka z brambor. Měli jsme se moc krásně. A příště? Příště jedeme zas!

Eliška, Líza, Majda a Iva

Veřejná prezentace

Setkání, list sborů ČCE v Brně I a Brně II, vychází čtyřikrát během církevního roku (před Vánocemi, Velikonoce, kolem Letnic a po prázdninách). Jeho cílem je co nejobsáhleji informovat o tom, co se v těchto společenstvích stalo, děje a bude konat. V kostelích je k dispozici zdarma v tištěné podobě a zároveň ke stažení na sborových stránkách. Redakci nyní vede Lenka Dobrovolná. Jsou vítány příspěvky do časopisu i finance na jeho chod. Tisk šel v posledních letech hodně nahoru. Jedno číslo dnes vychází zhruba na 70 Kč. Na plot před Betlémským kostelem jsme instalovali panely o osobnostech spjatých s kostelem. Výtvarně je zpracovala Iva Tůmová.

Před Vánocemi vyšel Vánoční list s dalším dílem k vystříhnutí do papírového betléma.

Spolupráce

Náš sbor dlouhodobě spolupracuje s brněnským střediskem Diakonie ČCE, kde kazatelé vedou duchovní setkávání v Chráněném bydlení Ovečka.

V našich prostorech se schází skauti (70. oddíl), se kterými se snažíme potkávat při společných bohoslužbách či pobožnostech na výpravách a táborech.

Spolupracujeme také s YMCA v rámci klubu Červenka a s Evangelickým gymnáziem a základní školou Brno.

Podíl sboru na životě církve a seniorátu

Sbor nežije sám pro sebe, ale je součástí Českobratrské církve evangelické, na jejímž životě se podílí.

Poslanci konventu byli Petr Zukal, Ondřej Macek, Marek Baláš a Jan Oukropec. Ondřej Macek je jeho předsedou. V seniorátním výboru zasedá Iva Květonová. Milan Ryšavý je členem Ústředního shromáždění JJ. V seniorátním Poradním odboru stavebním pracuje Jan Patočka. V dozorčí radě střediska Diakonie ČCE v Brně zasedali (i jako zástupci sboru) Jakub Ventruba a Milena Čvandová. V radě školské právnické osoby Evangelické gymnázium a základní škola Brno působí Ondřej Macek a Alžběta Macková tam pracuje. Iva Květonová, Ema Přikrylová, Amos Macek pracovali v Seniorátním odboru pro práci s mládeží a Matěj Přikryl ve Sdružení evangelické mládeže. Martin Grombiřík, Petr Loukota a Olga Tydlitátová slouží jako výpomocní kazatelé. Martin Grombiřík je farářem ECAV v Brně. Kristina Hellerová je členkou Poradního odboru pro práci s dětmi Brněnského seniorátu. Iva Květonová je součástí vedení tábora YMCA na Blažkově. Ondřej Macek je členem Komise pro celoživotní vzdělávání kazatelů při Synodní radě a Iva Květonová je členkou Komise pro vikariát a jáhenskou praxi a vede katechetický seminář.

Hospodaření

Sborové finance

Dobré zprávy se mohou opakovat, těch není nikdy dost. Tak i letos jsme byli příjemně překvapeni – možná i zaskočení – tím, jak se zvýšila obětavost členů sboru i nečlenů. S postupným přecházením na samofinancování církve je to dobrá zpráva. Velmi si toho vážíme a všem dárcům moc děkujeme!

Co se týče nájmu, je situace o něco složitější. Struktura nájemníků se nám proměňuje a vlastně zjednodušuje. Evangelické gymnázium zahájilo svou činnost od prvního září v části prvního patra. Od ledna 2026 pak bude ve všech jeho prostorách – tedy i těch, které měla doposud pronajaty právnická firma. Budova tak bude v převážné většině sloužit svému původnímu účelu. I přes tyto změny se celkově naše nájemy v minulém roce proti rozpočtu zvýšily, hlavně díky růstu pronájmů Červeného kostela.

Součástí sborových příjmů jsou i dary a dotace. Dotace jsme čerpali na středisko Blažkov, na Noc kostelů a Malý Prater. Zahraniční dary v celkové výši 1,6 mil. Kč nám pomohly s financováním oprav na Zelené faře. Celkové náklady na tuto opravu přesáhly 4,5 mil. Kč.

Finanční komise staršovstva sboru předkládá sborovému shromáždění ke schválení uzávěrku hospodaření za rok 2025 a návrh rozpočtu na rok 2026.

Mirka Priknerová

Salár

V rádech naší církve se píše: „Salár je pravidelný roční dar, který církev očekává od každého svého člena s vlastním příjmem v doporučené výši 5 % jeho celkových ročních čistých příjmů. Salár se platí jednou ročně nebo ve

splátkách farnímu sboru, do něhož člen patří. Manželé mohou platit společně. Salár se neočekává od člena sboru bez vlastního příjmu. Neplacení saláru nemůže být důvodem k vyloučení z církve.“ (ŘHC čl.7)

Jsme vděční, že salár v našem sboru v posledních letech znatelně roste. Spolu s nájmy je to základní pilíř našeho sborového hospodaření. Věříme, že tento trend bude pokračovat i v dalším roce, protože zisky z nájmu i další prostředky musíme věnovat příští i následující roky do oprav našich budov.

V době tvorby výroční zprávy není ještě zcela uzavřené účetnictví za rok 2025. Údaje v následující tabulce jsou zatím předběžné.

	Částka	Nejvíce	Nejméně	Průměr	Počet osob	Poznámka
Saláry	1 805 080,00	77 000,00	300,00	9 401,46	192	Na polovině se podílí lehce pod 32 osob
Sbírky QR	144 168,00	27 700,00	1,00	1 052,32	137	Včetně CCS; počítáno na osobu
Dary členové	92 520,00	12 200,00	100,00	3 190,34	29	
Dary nečlenové	287 857,73	55 555,00	80,00	5 050,14	57	Včetně svateb a pohřbů
JJ	38 044,00	5 000,00	200,00	1 311,86	29	
CB	128 300,00					Dary od CB Královopolská
Celkem	2 495 969,73					

V roce 2030 skončí státní podpora církví v ČR a budeme muset stejně jako všechny ostatní sbory ČCE svůj provoz včetně našich zaměstnanců (především farářů a pastoračního pracovníka) financovat výhradně z vlastních zdrojů, což bude vyžadovat větší obětavost od nás všech.

Správa sborových budov

Rok 2025 byl ve znamení rozsáhlých stavebních úprav na faře v Opletalově ulici. Před prázdninami byly zahájeny opravy sociálních zařízení ve 3. nadzemním podlaží (VOŠ) a ve 4. nadzemním podlaží (internát EA). Přestože se dokončení plánovaných prací oproti původnímu harmonogramu mírně posunulo, zahájení školního roku bylo ovlivněno jen minimálně.

Provedené úpravy výrazně zkvalitnily podmínky pro vzdělávání studentek Střední zdravotnické školy a přispěly k celkovému zlepšení zázemí školy. Rekonstrukcí toalet, sprch a přilehlých prostor se zásadně zvýšila úroveň hygieny studentů i ubytovaných. Zároveň se výrazně zlepšila estetická úroveň prostor, což přineslo vyšší komfort všem uživatelům a, jak věříme, pozitivně ovlivní průběh studia i pobytu na Evangelické akademii VOŠ. Studentky, studenti i pedagogové upravené prostory velmi kladně hodnotí, zejména pro jejich soulad se současnými standardy a potřebami moderního vzdělávacího zařízení.

Celkové stavební náklady úprav ve 3. a 4. nadzemním podlaží činily 4,2 mil. Kč, přičemž zahraniční dárci přispěli částkou 1,6 mil. Kč.

Souběžně probíhaly stavební úpravy také v prostorách Evangelického gymnázia ve 2. nadzemním podlaží. Díky společnému technickému dozoru pro obě akce se podařilo práce koordinovat bez významnějších komplikací.

Po schválení Národním památkovým ústavem a Odborem památkové péče Magistrátu města Brna byla v listopadu provedena lokální oprava zatékání na styku štítu a střechy v pravé přední části Červeného kostela.

Petr Zukal

Správa sboru

Staršovstvo

Rokem 2025 se jako červená nit vinula dvě zásadní témata – rekonstrukce Zelené fary pro EGY a opakovaná volba farářů. Zatímco hlavní tíha organizace rekonstrukce fary ležela na bratru kurátorovi a faráři Ondřeji Mackovi, do jednání o opakovaném povolání farářů se zapojilo celé staršovstvo.

Rekonstrukce místností v prvním patře probíhala od jara a první etapa byla dokončena před začátkem školního roku. Během podzimu následovalo dokladování účtů. Výsledek je velmi zdařilý a věříme, že se zde žákům EGY bude dobře dařit.

Jarní období bylo bohaté na události – Noc kostelů, koncerty, výlet s nedělní školou, oslavy 130. výročí BK s Malým Pratrem a také konfirmace, která proběhla společně se sbory Brno II a Noslav. Uvedené akce byly velmi vydařené a napříč sbory hodnocené kladně.

Náš sbor navštívili také zástupci seniorátního výboru Brněnského seniorátu, bratr farář Filip Keller a bratr Matouš Pleva, aby provedli vizitaci sboru. Smyslem vizitace není pouze kontrola, ale především snaha lépe poznat život ve sborech. Vizitační rozhovor byl otevřený, dotkl se všech oblastí činnosti sboru a věříme, že byl ku prospěchu všech zúčastněných.

Nedílnou součástí života sboru je jeho financování. Na základě informací od finanční komise pracujeme na zhodnocování majetku sboru, a to jak dlouhodobým investováním do fondů, tak průběžným zvelebováním sborových budov. Díky obětavosti členů sboru se každoročně daří navyšovat částku salárních příspěvků a zároveň máme příjmy z pronájmu sborových objektů. Pokud se tento

trend podaří udržet, přechod na plné samofinancování by měl být zvládnutelný.

K plánované rekonstrukci Zelené fary přibyla v roce 2025 také oprava malé části střechy kostela J. A. Komenského. Tato akce nebyla plánovaná, vyžádal si ji havarijní stav kritického místa a výrazné zatékání do krovů. Oprava byla financována z vlastních zdrojů, neboť se nepodařilo zajistit podporu státních institucí – vzhledem k havarijnímu charakteru opravy nebyly v jejich rozpočtech k dispozici volné prostředky. Podstatně nákladnější akce nás čeká při výměně střechy Betlémského kostela, kterou teprve připravujeme. Vzhledem ke statutu kulturní památky se zde budeme snažit o získání finanční podpory i z jiných zdrojů. S ohledem na náročnost této opravy se staršovstvo rozhodlo odložit plánované úpravy interiéru Betlémského kostela až na dobu po dokončení opravy střechy.

Rok 2026 bude pro náš sbor rokem volebním. Staršovstvo vedlo rozhovory s oběma faráři o jejich ochotě přijmout kandidaturu k opakované volbě na další období. Společně jsme hodnotili dosavadní spolupráci, pracovní vytížení, rozdělení úkolů ve sboru i výsledky společných

programů. K naší velké radosti bratr farář i sestra farářka kandidaturu přijali. Spolupráce farářů a staršovstva považujeme za klíčovou součást života sboru, která významně ovlivňuje jeho celkové směřování. Věříme, že s boží pomocí se toto společné dílo daří.

Současně probíhají rozhovory o volbě poloviny členů staršovstva, kterým v roce 2026 končí mandát. Volby proběhnou na sborovém shromáždění, již nyní však oslovujeme možné kandidáty s prosbou o zvážení účasti na správě sboru.

Jiří Popelář

Zaměstnanci

Službu pastoračního pracovníka na plný úvazek vykonával Jakub Marek, který zároveň zajišťoval chod farní kanceláře. Vedení účetnictví bylo svěřeno externí účetní firmě. Kostelnické práce a přípravu k bohoslužbám v Červeném kostele zajišťovala sestra Eva Havlíková. Úklid Betlémského kostela a sborových místností byl zajišťován zaměstnanci na kratší pracovní úvazky, úklid Červeného kostela pak externí úklidovou firmou. Menší pracovní úvazky byly využity pro drobné správcovské činnosti v areálu na Pellicově ulici a ve sborovém domě na Opletalově ulici, spolu s menšími kostelnickými pracemi v Betlémském kostele. Koncem roku jsme najali koordinátora stavebních prací.

Václav Matoulek

Pastorační IT bratr z kanceláře

Ríká se, že třetí den výpravy nebo tábora je nejnáročnější, proto se na něj většinou plánuje nějaký volnější program. Očividně to platí i pro roky, akorát s volnějším progra-

mem to tentokrát nedopadlo, spíše naopak. V roce 2025 se toho postupně sešlo tolik, že se občas dokonce přistihnou, že nemám náladu na vtípky, a to už je co říct. Trošku tedy doufám, že by další rok mohl být poněkud klidnější.

Milého čtenáře jistě zajímá, co se tak hrozného dělo, a na to musím odpovědět, že nic, že se dělo plno pěkných věcí. V našich kostelích bylo 95 našich bohoslužeb (z toho 55 v ČK a 40 v BK), 20 svateb a 10 pohřbů, 61 koncertů a 3 divadelní představení (tedy o něco méně než v roce 2024, ale i tak nám přinesly 310 tisíc korun), 49 bohoslužeb bratrů z CB Královopolská (v Betlémském kostele) a 16 dalších událostí (jako Noc kostelů, bohoslužby škol EA, vyřazení absolventů SCHEA, YESle, vzpomínková setkání, anglikánské bohoslužby, autorské čtení a dokonce jedny bohoslužby v esperantu i s esperantskými písněmi jako „Kristo reĝas suverene“ apod.).

Jako pastorační pracovník jsem se zúčastnil dvou zajímavých třídních seminářů pastoračních pracovníků, letos jsme byli hosty ve sborech v Třebíči a v Českých Budějovicích a probírali jsme témata jako komunikace a zneužívání moci v církvi. Při setkání s mnoha pastoračními pracovníci a pracovníky z různých sborů si vždycky tváří v tvář situacím a problémům, které řeší, uvědomím, že kancelářské práce může být hodně, ale že rozhodně není tak psychicky náročná, a cítím k nim opravdu velký respekt.

Pokusím se shrnout, co se mimo pravidelné činnosti (jako faktury, kartotéka, inventury, granty, spotřeby, nájem apod.) z pohledu kancelářského a správcovského dělo na faře a v kostelích.

Hned druhý týden v lednu došlo k malému vytopení kuchyně, nebo alespoň skříně pod dřezem – situaci našťastí

trochu zachránila velká várnice na svařák, která pojala většinu vody. Rovněž v lednu jsem začal řešit problémy s nádrží na kondenzát u našeho parního výměníku ve sklepě – ty se pak táhly víceméně celý rok i přes výměnu všech čidel a sensorů.

V polovině ledna jsme měli početnou noční návštěvu u kostela, konkrétně na okolních stromech – jak jsem později zjistil, byli to havrani, které někdo plašil v jejich obvyklém nocovišti u výstaviště. Na fotce můžete vidět, že to bylo jak v nějakém Hitchcockově filmu (a nemyslím Psycho).

Ke konci ledna jsem pak na faru poprvé vzal čistič na podlahy a zjistil jsem, že spáry mezi dlaždicemi jsou ve skutečnosti světlé (a zároveň vznikl zárodek nápadu, který dozrál ke konci roku, jak uvidíte).

Únor se nesl ve znamení problémů s kotli na Pellicově. Také jsem pořídil nové bílé reproduk-

tory s Bluetooth do presbyterny (staré totiž přestaly fungovat), vypadají i hrají mnohem lépe. S panem elektrikářem jsme opravili topení v Červeném kostele (přesněji on opravoval a já jsem mu nosil kafe). Do foyer před sály jsem pořídil lampičku, která se jmenuje Vítačka a svítí, když jsou odblokované vstupní dveře na faru, aby přicho-

zí věděli, že jsou vítáni (ale vážně, stalo se totiž, že účastník biblické pro děti viděl tmu a šel zase domů, protože myslel, že biblická není). Lampička zároveň osvětluje plastiku, kterou jsme jednou dostali od našich přátel z Basileje. (V následujícím měsíci jsem pak řešil, jak zabránit lidem, aby lampičku zhasínali, takže jsem ji postupně vybavil několika sadami nápisů, od decentních průhledných *Let Me Shine* přes *Zhasne sama* až po červenou pásku *!!!!!! NEVYPOJOVAT !!!!!!!*. Taky jsem odpojil kabely od vypínače a jeden jsem zalil vteřinovým lepidlem.)

Ve třetině března jsem odjel na dovolenou, což se do budoucna ukázalo jako ne příliš vhodný termín, protože probíhaly různé uzávěrky účetnictví před sborovým shromážděním. Všechny podklady jsem sice dodal i tak, ale letos pojedu raději až začátkem dubna. Během mého pobytu v zahraničí také praskl jeden ze dvou obřích zásobníků na vodu ve výměňkové stanici, takže jsem celý Lluçmajor prošel s telefonem na uchu. Situaci tehdy zachránil Milan Ryšavý, díky! Po návratu jsem expandoval s naší Chytrou farou přes chodbu do kanceláří, takže teď si například můžeme zapnout kávovar ještě před příchodem, nebo, jak říká (s mírným despektem) Ondřej, i ventilátor na toaletě je teď řízený počítačem. Taky rozkvetla fialka na okně prostřední kanceláře (a vydržela to snad až do zří).

V dubnu jsme usoudili, že by z bezpečnostního hlediska bylo lepší mít kostel trochu pod dohledem, tudíž jsme pořídili a nainstalovali kamery. Stejně tak jsme po varování sousedů o loupežích v ulici osadili kamerami i faru na Pellicově. Dále jsme řešili záhadně rozbité umyvadlo ve sklepě (jsou některé věci mezi nebem a zemí...) a věčně problematický čerpač. Díky novým kamerám v ČK jsme také mohli sledovat, jak přesně nám zloději ukradli po-

kladničku ze stolu v zadní části kostela, a i když policie podle záznamů zloděje nenašla, alespoň víme, na co si příště máme dát pozor.

V květnu jsme přivítali naše přátele z Basileje a na faře jsme poobědvali s bratrem farářem Jiřím Gruberem. Pan elektrikář namontoval novou třífázovou zásuvku na Betlémský kostel v přípravě na festival Malý Prater, který pak proběhl na konci května. Před ním byla Noc kostelů v Červeném kostele – při obou akcích se mi podařilo uzavřít se všemi účinkujícími smlouvy, které jsou pak potřeba při vyúčtování dotace od kraje.

Prvního června se konal tradiční koncert v rámci brněnského varhanního festivalu, který dříve býval také součástí Nešpor. (Koncert bude i letos, a to 7. června 2026.) Poté již začala příprava kanceláří na rekonstrukci stupaček, která probíhala v rámci oprav sociálních zařízení ve 3. a 4. nadzemním podlaží. Přímou farních prostor se to dotklo na čtyřech místech, kde proběhly bourací práce, takže bylo potřeba všechno zakrýt (nepříjemná část) a vařit dělníkům kafe (příjemná část). Do toho probíhala i rekonstrukce EGY (2. nadzemní podlaží), takže fara se stala na několik měsíců staveništem a vypadalo to tam trochu jak po bitvě. Tady patří samozřejmě velké díky bratru kurátorovi, který chodil na kontrolní dny a řešil ohledně stavby většinu věcí. A bratru faráři, který také několik (někdy i docela náročných) kontrolních dnů absolvoval. V polovině dubna jsme také s Václavem Matoulkem dotáčeli jeho projev při oslavách 130 let BK (který se z technických důvodů nepodařilo zaznamenat celý) a jsme patřičně hrdí na rekvizity, především z kartonu vystřiženou fotku květiny (jejíž originál mezitím zvadl). V rámci neustálého vylepšování sálu jsem pořídil nabíjecí baterie do mikrofonů

a přidal možnost Bluetooth připojení i k hlavnímu ozvučení v Sále Václava Pokorného.

V červenci proběhla instalace klimatizace do kanceláří (od té doby je venku neustále zima) a pokračoval jsem ve vylepšování sálů novými rozvody ethernetových kabelů s napájením tak, abychom odtamtud mimo jiné mohli jednoduše přenášet (nejen) bohoslužby, aniž bych muset lepit kabel na světla, jako dosud. Také přišla nová gravírovaná pokladnička do kostela. Na závěr července svolala sestra farářka brigádu, díky níž se podařilo vyklidit neuvěřitelné množství nepotřebných věcí ze sklepa a ze šopy, takže to jednu krátkou chvíli ve sklepě vypadalo i docela dobře (mezitím se tam nashromáždilo další neuvěřitelné množství věcí, ale to je osud všech sklepů).

V srpnu pokračovaly stavební práce a pomalu se začaly zacelovat rány ve zdivu v kancelářích. Sestra Eliška Sedláčková si ochotně vzala na vyprání závěsy z Hovorny a dala si i tu práci, že je na jedné straně zkrátila, protože se neustále couraly po zemi. Naštěstí je jen založila a zašila, protože se milé závěsy praním tak zkrátily, že i po rozpárání zapošíté části byly tak akorát. Do kanceláří jsme na konec srpna objednali čištění koberců, protože po stavbě bylo všude plno prachu (stavba sice měla tou dobou už končit, ale trochu se protáhla – naštěstí alespoň už nebyly v plánu bourací práce).

V září ke stavebním pracím na fáře přibýly přípravy na opravu střechy na Červeném kostele. Pánové od lešení přišli zjišťovat, jakým způsobem bude nejlepší lešení postavit. Při té příležitosti jsme zjistili poškození krovů v zastřešení pod věží. Kromě toho jsme s Milanem Ryšavým odstranili množství lidských exkrementů z bezprostředního okolí kostela a z geigerů (lapačů střešních splave-

nin), což nebyla zrovna příjemná práce. Pak již opět začaly pravidelné programy a v Betlémském kostele zkoušky na říjnové autorské čtení.

V první části října jsem měl podzimní dovolenou, během které ale neustále někdo volal, až mi přišlo, že se to nějak začíná vymykat z rukou. Těžko říct, jestli je to tím, že čím dál tím víc lidí zná mé číslo, nebo čím dál tím víc lidí něco řeší. Zažil jsem během ní i jednu málem infarktovou situaci, kdy jsem někdy o půl jedné v noci jako vždy před ulehnutím ke spánku na mobilu kontroloval, zda jsou zhasnuta všechna světla a zavřeny všechny dveře na faře, a zda organizátoři koncertu vyplí všechny spotřebiče v kostele – a ke své hrůze jsem zjistil, že koncert stále probíhá, a díky kameře (i se zvukem) jsem mohl sledovat světelnou a zvukovou show. Hned jsem tedy volal organizátorům koncertu, aby okamžitě ukončili produkci, kterou měli dle smlouvy ukončit v deset hodin, abych zjistil, že nikdo z nich není na místě (jednalo se o koncert v rámci brněnského klubového večera, a organizátoři byli na jiných koncertech). Nakonec koncert v jednu skončil. Ještě nikdy předtím (kromě Noci kostelů) se snad nestalo, aby byla v kostele nějaká produkce přes půlnoc. S organizátory jsme si pak všechno vyjasnili, především to, že i když dělají zajímavé věci, není kostel na tenhle typ programu vhodný. Šlo o klasické nedorozumění, kdy každá strana žije v mírně jiném světě a má jiné automatické předpoklady. Navzájem jsme se pak omluvili – já, že jsem na ně v noci ostře vyjel, oni že to neodhadli a přepískli. Ale fakt jsem málem dostal infarkt...

Po návratu z dovolené proběhlo autorské čtení v Betlémském kostele a pak jsme začali řešit záskok za sestru kostelnici při obsluze kamery. Z toho se postupně vyvinu-

la dorostenecká skupina „dobrovolníků“, se kterou si plánujeme služby a u kamery se střídáme s tím, že bratr Lindner, já a brzy opět zase i sestra kostelnice jsme spíše aktivní záloha. Dorostence obsluha kamery snad baví a jsou moc šikovní!

Koncem října se stala vtipná historka v rámci dozvuků letní rekonstrukce stupaček. Při zjišťování, proč neteče voda do hydrantu v jednom z obchodů, se nám s dělníky

stavby podařilo otevřít ventil, který sice funkčnosti hydrantu nepomohl, ale kterým očividně někam chvíli voda tekla. Ještě ten den večer se pak na kancelářské toaletě objevil na zdi (již předtím krásně vymaloval shodou okolností ten samý pracovník, který otevřel ventil) vlhký flíček, který se v následujících dnech rozrostl přes celou zeď, expandoval do chodbičky a na druhou stranu zdi do zázemí obchodu.

Později se ukázalo, že to byla jakási trubka z rekonstrukce prostor z roku 2000, která prostě končila ve zdi s tím, že budou třeba jednou v patře taky potřeba hydranty. V následujících měsících jsme tedy mohutně vysoušeli zeď (děkujeme Milanu Ryšavému za zapůjčení vysoušeče) a trubku dělníci odpojili.

V listopadu jsem vyháněl opilce z lešení na Červeném kostele, přidal kameru na faru před kanceláře (ted', když máme v budově hned dvě školy a internát, se kamerám holt nevyhneme – několikrát se stalo, že jsme z budovy vyprovázeli značně podivné lidi), uklidil v šopce a znovu řešil nádrž na kondenzát. Také jsem objevil, že máme ve foyer sálů teplovzdušné topení, o kterém jsem neměl po-
nětí, a podařilo se mi jej zprovoznit.

V prosinci byl, podobně jako o rok předtím, skoro každý den do Vánoc nějaký koncert. K tomu jsme pořídili novou mixážní konzoli do Betlémského kostela. Do té doby jsme používali konzoli bratrů z CB, která měla jednu vadu – občas si nepamatovala naposledy uložený profil, takže ne vždy po zapnutí před bohoslužbami fungovaly oba naše mikrofony správně, a bylo třeba přepnout profil na tabletu, což nebylo zrovna komfortní. Nová konzole nejen že si pamatuje profily správně, ale je možné k ní připojit tlačítko (které je již v době psaní tohoto textu připojeno), pomocí kterého se jednoduše přepne na „náš“ profil i v případě, že bratři z CB zapomenou otevřený svůj. Prosincové staršovstvo pak schválilo návrh, abychom zakoupili do sálů robotický vysavač (díky!), což jsem hned udělal (to byl totiž onen nápad, který ve mně klíčil už od ledna), a v době psaní těchto řádků (poté, co jsem se o něj naučil starat a řešit možné problémy) už můžu říct, že to byla výborná investice. Ačkoli v sálech dvakrát týdně uklízí slečna Eliška (a uklízí zodpovědně, stejně jako slečna Karolína v kancelářích – díky!), nevyhnutelně se při poměrně velké vytíženosti sálů stává, že jsou v nich akce po sobě v době, kdy zrovna není úklidový den. A tady nastupuje Fofín, který během noci zvládne vysát a lehce vytrít oba sály a foyer. Neměl jsem v oblasti vytírání velká

očekávání, protože se nejedná o průmyslový robot – ty začínaly s cenou až někde na sto šedesáti tisících – ale nakonec je to i lepší, než jsem čekal.

31. prosince sněžilo a Červený kostel v noci vypadal téměř pohádkově.

Jsem rád, že mi při tom všem zbývá čas věnovat se lidem, povídat si s nimi, vařit jim kafe, občas někoho i navštívit. A taky že věci, které dělám, slouží sboru jako společenství.

Kuba Marek

Farář

Mezi jedněmi bohoslužbami a druhými jdu po Husově. Občas dokonce už na rohu Pellicovy slyším náš malý zvon. Zdálky vidím lidi, jak v malých pramíncích od šalin a zaparkovaných aut přicházejí do Červeného kostela. Oproti většině farářů mám asi ten luxus, že mohu skoro každou druhou neděli sedět v lavici se svou rodinou a být jen přítomný, jen přijímající.

Jsem vděčný za bohoslužby. Objektivně Červenému kostelu asi dost k slušné návštěvnosti pomáhá poloha a zejména pro mnohé příjemná desátá hodina. Podle současných výzkumů existuje asi deset typů účastníků bohoslužeb. Zajímalo by mě víc vědět o tom, s čím lidé do kostela přicházejí, co hledají, co je ruší. Přišlo mi, že vždy dost lidí oceňuje bohoslužby, při kterých zpíváme ze zpěvníku Svítá. Asi je to pro mnohé přece jen snazší a srozumitelnější. Zvláštním zážitkem pro mě byly malé bohoslužby na Popeleční středu. Skoro všichni přítomní si došli pro znamení popelce. Zřejmě mnozí potřebujeme občas i doteky, znamení, víc mlčet, zažít něco určeného pro mě osobně. A specifickou událostí je Půlnoční. Ze sto

patnácti přítomných jsem znal tak těch patnáct. Co a jak můžeme, máme nabídnout?

Rozhovorů, které byly nějak naplánované nebo domluvené, jsem v diáři napočítal kolem sto šedesáti. A kromě toho další různě formální neformální, krátké dlouhé na faře, v telefonu, na Blažkově. Jsem za ně rád, i když v nich

tápu, plácám se, nevím, co říci. Chtěl bych na ně mít víc času. Někdy je mi líto, že si často řeknou lidé „z venku“ a ne „domácí“.

Strašně snadno v mém diáři ovšem dostanou přednost nějaké „úředničiny“, emaily, které nejde odsunout. Nebo to neumím. Z toho mám výčitky. Moc nevím, jak z toho ven. O to víc bych chtěl, aby bohoslužby a všechna setkání v týdnu na faře měla také charakter vzájemné podpory, péče, aby tam byl prostor i pro něco osobního a aby ten, kdo chce zakusit blízkost druhého člověka, ji našel.

Máme za sebou jednu z mnoho fází rekonstruování našich sborových budov (opravy internátu a EA na Zelené faře). Velké břemeno leželo na kurátorovi, Petru Zukaľovi. Z mého pohledu neúměrně velké. Moc mu děkuji. Ačkoliv nás je v kostelích docela dost a máme i poměrně velké staršovstvo, lidí, kteří by si byli ochotni vzít nějaký

úkol a samostatně jej dotáhnout do konce, nemáme mnoho. To je naléhavá starost.

Do prvního patra Zelené fary se nastěhovalo Evangelické gymnázium. Druhé a třetí patro už pětatřicet let obývá Evangelická akademie. Dům se tak vrátil opět skoro celý k účelu, pro který byl postaven. Možná, kdybychom ovšem do něj velmi zásadním způsobem investovali, by nám mohl vydělávat víc. Těžko říci nakolik je a bude toto naše „podnikání“ někým oceněno a jaké přinese výsledky. (Jaké by to měly být? Šťastný student?) Přesto si myslím, že takto nějak naplňujeme závazek, který jsme, myslím si, přijali, když jsme Červený kostel a Zelenou faru před osmdesáti lety převzali po zanikající Německé evangelické církvi. Stejně jako ho naplňujeme tím, že se snažíme, aby se v Červeném kostele neděli co neděli kázalo evangelium.

Rok 2025 pro mě byl také rokem rozhovorů a přemýšlení nad tím, zda ve sboru Brno I jako farář pokračovat. Oboustranné poznávání, nastavování spolupráce s Ivou, odhalování možností i limitů, mých schopností a neschopností máme asi nějak za sebou. Děkuji za důvěru a doufám, že tou druhou etapou toho moc nepokazím.

Farářka

Rok 2025 byl pro mě rokem velkého množství milých setkání, rozhovorů, sbírání zkušeností. Měla jsem radost z party zvoníků, která uklidila věž a pravidelně zvoní před bohoslužbami, z brigády ve sklepě, z toho, jak se Markéta Hamplová snaží oživovat kazatelskou stanici na Rychmanově, z nově vzniklého setkání Mezičas, z výletu se dvěma sestrami na Den pootevřených dveří do Vendolí, z výroby ochranovských hvězd, kterou pro nás na začátku

adventu připravili manželé Faraneh Haddadi a Jan Mičan, z vánočních her, které s dětmi nacvičila mládež a Iva Oukropcová. Mám radost vlastně ze všech skupin, které se setkávají během týdne, z rostoucí skupiny mládeže i dorostu, z pobytů na Blažkově, v Pusté Rybné i jinde. Byla jsem příjemcem mnohé podpory. Já i naše rodina. Silná pro mě byla slavnost konfirmace, při které byla po-

křtěna naše Justýna.

Kdo zažil, ví, jak je to složité, když rodina žije rozděleně v různých sborových společenstvích. Já jsem u nás v Brně a Jirka a děti jsou aktivními členy v Nosislavi. Při odpovídání na otázku pro rozhovor do Setkávání: *Jak se v jedničce líbí vaší rodině?*, jsem si uvědomila, že

toho naše děti dělají vlastně hodně tam i tam. Jsem za ně vděčná.

Ten rok byl však pro mě taky časem složitého rozhodování, zda pokračovat nebo ne. Přiklonila jsem se k první variantě. Dávalo mi to smysl hlavně kvůli lidem. Ráda bych s nimi ještě nějaký čas šla. V lednu jsem byla zvolena. Na pět let. A tak se teď dívám hlavně dopředu.

Závěrem

Poděkování

Děkujeme za pravidelné i nepravidelné služby ve sboru.
A že jich je.

Děkujeme všem, kteří sboru pomáhají žít (svými silami,
modlitbami, radami, nápady, finančními příspěvky).

Děkujeme Pánu Bohu!

Výroční zprávu Farního sboru ČCE v Brně I za rok 2025 se-
stavilo, 12. 2. 2026 schválilo a podává staršovstvo sboru.
U příspěvků farářů sboru Ondřeje Macka a Ivy Květonové
jména neuvádíme.

Fotografie: Iva Květonová, Petr Lindner, Ondřej Macek,
Jakub Marek

Ilustrace: Sára Konvalinková, Iva Tůmová

ČESKOBRATRSKÁ
CÍRKEV EVANGELICKÁ
FARNÍ SBOR V BRNĚ I

Výroční zpráva 2025